

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Gfv.VI.30.097/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: cég1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Péter-Piroska Beáta és dr. Peőcz Eliza Kata kamarai jogtanácsosok

Az alperes: Szolnok Megyei Jogú Város Önkormányzata (cím2)

Az alperes jogi képviselője: Vincze Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Vincze Gyula Gábor ügyvéd)

A per tárgya: költségtérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla, Gf.III.30.179/2025/3. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék, 24.G.20.608/2024/11. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a 700.000 (hétszázezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes jogelődje 2019. szeptember 30-tól nyújtott közszolgáltatási szerződés alapján a perrel érintett város közigazgatási területén autóbusszal végzett menetrend szerinti helyi személyszállítási közszolgáltatást.

[2] A közszolgáltatási szerződés alapján a felperes jogelődjét szolgáltatás nyújtási, míg az alperest költségtérítési fizetési kötelezettség terhelte. Az alperes a költségtérítési kötelezettségét többszöri tárgyalások ellenére sem teljesítette maradéktalanul.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes jogelődje módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest költségtérítés címén 714.860.683 forint tőke és késedelmi kamata megfizetésére.

[4] Az alperes ellenkérelmében a tőkekövetelést elismerte, ezért az elsőfokú bíróság részítéletével kötelezte az alperest 714.860.683 forint megfizetésére.

[5] A per többszöri szünetelését követően folytatódó eljárásban a felperes jogelődje az alperes teljesítésének idejére tekintettel a kamatkövetelésre vonatkozó kereseti kérelmét úgy módosította, hogy 714.860.683 forint után 2023. január 1-től 2023. december 21-ig tartó időszakra számított a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.). 6:155. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[6] Az alperes érdemi ellenkérelmében állította, hogy csak a kamatkövetelés összegszerű megjelölésének ismeretében tudott volna érdemi nyilatkozatot tenni, egyébként a követelés csak annak pontos meghatározásával végrehajtható.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 2023. január 1. napjától 2023. december 21. napjáig a Ptk. 6:155. § (1) bekezdése szerinti, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamat megfizetésére kötelezte.

[8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdés és a Pp. 386. § (4) bekezdés második fordulatra figyelemmel – annak helyes indokai alapján – helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[9] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását, továbbá a jogerős ítélet végrehajthatóságának a felfüggesztését kérte. Felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyet Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontjára alapított. Engedélyezés iránti kérelmében állította, hogy a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, a Ptk. 6:135. §-át, 6:147. §-át, 6:148. §-át, valamint a Pp. 7. §-át, 170. §-át, 171. §-át, 185. §-át, 219. §-át, 215. §-át, 346. §-át.

[10] Az alperes a Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontjára alapított kérelmének indokai szerint a perrel érintett város hetvenezer lakosú vármegye székhely, ahol a tömegközlekedést

fenn kell tartani, amely egyben önkormányzati feladat és komoly lakossági elvárás. Előadta, hogy a helyi tömegközlekedést a felperes jogelődje teljesítette a perbeli időszakban. Hivatkozott arra: a tömegközlekedés során a kormány kedvezményeket adott a lakosság egy részének, így a lakosság egy része kedvezményes jegyet, bérletet vásárol, vagy életkora alapján nem is kell jegyet vásárolnia. Ez a helyzet a szolgáltató részére bevételkiesést eredményez, amelynek bepótlását a helyi önkormányzattól igényli, amelynek összege a szolgáltató számításán alapul. Az alperest, hasonlóan más önkormányzatokhoz, jelentős összegű bepótlási kötelezettség terheli, miközben az önkormányzatoknak sok egyéb fizetési kötelezettsége is fennáll. Kiemelte azt is, hogy erőn felül teljesíti a pénzügyi kötelezettségeit, a felperes jogelődjének is megfizette a tőketartozást és a perköltséget is. Érvelése szerint a késedelmi kamat teljesítése jelenleg áthidalhatatlan helyzetet teremtené a város költségvetésében, amely azt mutatja, hogy a felvetett jogkérdés különleges súllyal, társadalmi jelentőséggel bír. A fentieken túl álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem érvényesítették a Pp. következetes előírásait és eltértek Kúria eseti döntésben meghatározott gyakorlatától.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria mindenekelőtt utal arra, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 153-161. §-ai módosították a Pp.-nek a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó egyes rendelkezéseit. A Módtv. 243. § (4) bekezdése szerint a módosított tartalmú szabályok 2026. január 1-jén léptek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdés b) pontja alapján a 2025. december 31-én vagy azt megelőzően meghozott jogerős határozatok felülvizsgálatára a módosítás előtti rendelkezések alkalmazandók (Kúria Pfv.I.20.089/2026/4.). Ehhez képest a Pp. új, a Módtv. 153. § (3) bekezdés c) pontjával, valamint 155. § (2) és (3) bekezdésével bevezetett rendelkezései, amelyek lehetővé teszik a törvényben egyébként kizárt felülvizsgálat kivételes engedélyezését, csak a 2026. január 1-jén vagy az után meghozott jogerős másodfokú határozatok elleni felülvizsgálati kérelem esetében alkalmazandók (Kúria Pfv.20.061/2026/2., Gfv.30.043/2026/4.). Mivel a másodfokú bíróság az alperes által felülvizsgálni kért jogerős ítéletét 2026. február 26-án hozta meg, ezért az adott esetben már a megváltozott szabályozás alapján kellett döntenie a felülvizsgálat engedélyezéséről.

[12] A Pp. 407. § e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak – a 406. § (3) bekezdés a) és b) pontjában foglalt kivétellel – a másodfokú bíróság ítélete ellen. A Pp. 406. § (3) bekezdés alapján – engedélyezés nélkül – van helye felülvizsgálatnak az ítélettel szemben, ha a) a törvényszék hatáskörébe tartozó perben és a személyi állapotot érintő perben az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság megváltoztatta, b) azt személyiségi jog érvényesítése iránt indított perben vagy közérdekű adat megismerésére irányuló igényvel összefüggésben indítható perben kezdeményezik. Mivel az adott esetben a törvényszék hatáskörébe tartozó perben az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokon eljáró ítélőtábla helybenhagyta, ezért a Pp. 409. § (1)-(3) bekezdése alapján az alperesnek a felülvizsgálat érdekében engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie, amelynek eleget tett.

[13] A felülvizsgálat kivételes engedélyezésének alapvetően csak az egyedi ügyön túlmutató indokok alapján lehet helye, ezt célozzák az engedélyezés egyes, a Pp. 409. § (1)-(3) bekezdéseiben szabályozott esetkörei. Az engedélyezés iránti kérelemben – a felülvizsgálati kérelemben foglaltaktól eltérően – nem önmagában a támadott jogerős ítélet jogszabálysértő voltát kell bemutatni, hanem a Pp. 409. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően azt, hogy az állított jogszabálysértés kiküszöbölésén túl a jogegység biztosítása érdekében szükséges a Kúria eljárása.

[14] Elvárás továbbá a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelemmel szemben, hogy tartalma teljesítse a Pp. 413. § (1) bekezdés c) pontjában írtakat. A konkrét esetben ez azt jelenti, hogy jelölje meg – hivatkozásait követve – az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, valamint a jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége érdekében indokolják a felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.20.400/2026/2.).

[15] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. A felülvizsgálat engedélyezésének feltételei azonban egyik esetben sem teljesültek az alábbiak szerint.

[16] A Kúria előrebozsátja, hogy a Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontja tekintetében is alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértések vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdést vessen fel (Kúria Pfv.20.486/2026/2.). A felülvizsgálat engedélyezése körében elvi jelentőségű jogkérdésnek – a Kúria által a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjának Módtv. hatályba lépése előtt hatályos, de a Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontjának jelen ügyben hatályos szövegével fennálló lényegi egyezőségére tekintettel továbbra is megfelelően irányadó joggyakorlat szerint – az a jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze [Kúria Pfv.20.675/2022/2., Pfv.21.323/2022/2. – BH2023. 71., Gfv.30.523/2022/2., Pfv.20.603/2023/2.]. A jogerős ítélettel szemben állított jogszabálysértés megjelölése nem azonos az engedélyezést megalapozó jogkérdés bemutatásával. A felülvizsgálat engedélyezését kérő félnek az általa állított jogszabálysértésből kiindulva kell megjelölnie azt a jogkérdést, amelyre a kérelmét alapítja (Kúria Pfv.20.051/2022/6., Pfv.20.494/2022/3., Pfv.20.556/2022/2.). Emellett nem mellőzhető az engedélyezés iránti kérelemben annak levezetése sem, hogy a felülvizsgálattal érintett jogerős ítéletre figyelemmel, arra vonatkoztatva mennyiben indokolt a Kúria részéről e kérdésben az állásfoglalás, vagyis milyen hatással lehet a Kúriának a jogkérdésben tett állásfoglalása a jogerős ítéletre (Kúria Gfv.30.523/2022/2.).

[17] Az alperes engedélyezés iránti kérelmében elvi jelentőségű jogkérdést nem jelölt meg. Az az állítás, amely szerint a jogerős ítéletben szereplő marasztalás teljesítése a város költségvetésében áthidalhatatlan helyzetet teremtene, és az alperesnek mint önkormányzatnak nem csak a tömegközlekedést kell fenntartania, hanem sok egyéb kötelezettsége is fennáll, az előző bekezdésben kifejtettek alapján nem minősül elvi jelentőségű jogkérdésnek, ugyanis nem a jogszabály rendelkezésének értelmezésére, az alkalmazandó norma alapvető tartalmára vonatkozik. Az alperes lényegében vitatta az eljáró bíróságok döntését, amelynek megkérdőjelezése nem alapozza meg a felülvizsgálat engedélyezését. A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat

jogszerűségét, a bizonyítás eredményét nem vizsgálja.

[18] Ez a hiányosság már önmagában is a felülvizsgálat megtagadását eredményezi, azonban a kérelem egyéb hiányosságban is szenved.

[19] A Pp. 409. § (1) bekezdés a) pontjának első és második fordulatára alapított kérelem esetén, ha a fél ezekre az engedélyezési okokra hivatkozik – a Pp. 413. § (1) bekezdés c) pont ca) alpont alapján – meg kell jelölnie azokat az okokat, amelyek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat engedélyezését. Ehhez egyebek mellett arra van szükség, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő, illetve egységes, de továbbfejlesztendő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – megjelölje (Kúria Pfv.20.458/2026/2.). Az alperes azonban nem jelölt meg az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő (széttartó), illetve továbbfejlesztendő bírói gyakorlatot, és azt sem indokolta, hogy a már kialakult és egységes bírói gyakorlat követése miért nem indokolt. Megjegyzi a Kúria, hogy ugyanabban a jogkérdésben a Pp. 409. § (1) bekezdés a) pont mindkét fordulatára történő hivatkozás egyébként sem alkalmas a felülvizsgálat engedélyezésének megalapozására, ugyanis nem lehet egy jogkérdés kapcsán egyszerre széttartó, illetve egységes a joggyakorlat (Kúria Pfv.20.946/2023/2.).

[20] A Kúria a Pp. 409. § (1) bekezdés b) pontjára alapított engedélyezés iránti kérelemmel összefüggésben azt is kiemeli, hogy az erre való hivatkozás az engedélyezésnek két eltérő – vagylagos – feltételét jelöli meg, az engedélyezés két eltérő esetét öleli fel, ebből következően az eltérő indokolást igényel. Amíg a felvetett jogkérdés „különleges súlya” miatt a jogerős ítélet felülvizsgálatára akkor van lehetőség, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat, és ez a Kúria iránymutatását szükségessé teszi, addig a felvetett jogkérdés „társadalmi jelentősége” miatt akkor indokolt a jogerős ítélet felülvizsgálata, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. További feltétel, hogy ezekben az esetekben a felülvizsgálat csak akkor engedélyezhető, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett határozatában (Kúria Pfv.20.400/2026/2.).

[21] Az alperes kérelmében nem mutatta be, hogy felvetései túlmutatnak az egyedi ügyön, új típusú ügyekben nagy számban fordulnak elő, és a társadalom széles körét érintik. Az alperes azon általános jellegű hivatkozása, hogy a késedelmi kamat teljesítése jelenleg áthidalhatatlan helyzetet teremtene a város költségvetésében, egyrészt nem elégséges a Kúria által mérlegelendő körülmények megítéléséhez, másrészt a kérelme semmivel sem igazolt indokai nem jögi jellegűek.

[22] Az alperes – adekvát jogszabályhely megjelölése nélkül – arra is utalt, hogy az eljáró bíróságok eltértek Kúria eseti döntésben meghatározott gyakorlatától, azonban egyáltalán nem jelölt meg olyan határozatot, amellyel kapcsolatban a Kúria az engedélyezés körében az eltérést vizsgálhatta volna.

[23] A felülvizsgálat szabályozását megváltoztató Módtv. indokolása szerint a Kúria jogegységesítő feladatának előtérbe kerülésével a felülvizsgálat a valóban rendkívüli esetekre korlátozódik. A módosított szabályozás célja, hogy a jogerő visszakapja eredeti súlyát, azt csak egészen kivételesen, az alkotmányos igazságszolgáltatással összeegyeztethetetlen

jogellenesség esetén törje át a rendkívüli perorvoslat. A felülvizsgálat engedélyezése során tehát elsősorban a Kúria jogegységesítő feladatát kell szem előtt tartani, a Kúriának jogegységi szempontú mérlegelést kell végeznie. A Kúria csak akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az a fenti szempontok szerinti mérlegelést követően ténylegesen indokolt (Kúria Pfv.20.408/2026/3.). A konkrét esetben ez nem állapítható meg, ezért a fenti indokok alapján a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta. Erre figyelemmel a végrehajthatóság felfüggesztése iránti kérelem tárgyában a határozathozatalt mellőzte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése és 50. § (2a) bekezdés a) pontja alapján számított felülvizsgálati engedélyezési eljárási illeték az alperes teljes személyes illetékmentessége [Itv. 5. § (1) bekezdés b) pontja] folytán, a Pp. 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad.

[25] A Kúria a határozatát a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

[26] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[27] A Kúria megtagadja a felülvizsgálatot, amennyiben a fél elvi jelentőségű jogkérdést nem jelöl meg.

Alkalmazott jogszabályok

[28] 2016. évi CXXX. törvény 409. § (1) bekezdés a) és b) pont, 411. § (1) és (2) bekezdés

Budapest, 2026. május 27.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

S.K.

bíróági ügyintéző